

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:

за цілий рік . . . 30 пер.
за пів року . . . 16 пер.
за чверть року . . . 5 пер.
за місяць . . . 1-70 пер.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
за пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Барвент ми очі і думу ми вирлем: а не возьмеш мплости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — 3 Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакция, администрация і
експедиция «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровського (Хорун-
щини). Експедиция місцева
в Агенції Соколовського в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає сядише
наповередне вастережене.—
Реклямації неопечатаніє
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

„Скинули маску...“

(+) Др. Марков зробив добре, що заговорив в державній раді по московски. Ся подія не має вправді історичного значіння, як її звеличив орган московської агенції львівської, одначе має важне значіння задля проясненя політичних відносин в Австрії і в Галичині і мати ме велику досяглість в будучині для дальшого правильного розвитку національного і культурного Русинів. Передовсім московска промова д-ра Маркова в державній раді має се значіння, що як сам «Галичанин» признає, єго сторонники скинули маску австрійського рутенства (не раз они надівали сю маску і притворяли ся льояльними та не раз уже скидали і знов надівали) і признали ся виразно, недвозначно, що **они не є Русини** (або як урядовою німеччиною називають Ruthenen*) а Москалі — рускіє, себ то належать до народности, що проживає лише в Росії, бо в Австрії такої народности і такої мови краєвої (landesübliche Sprache) нема. Навіть колиб др. Марков намагав ся доказувати, що на Буковині проживають Липовани, котрих наш нарід зве кацапами, то сим не осягнув би правного титулу до уживаня їх мови в державній раді і у правненя для сеї мови в уряді, школі і прилюднім житю, позаяк московської народности в Австрії непризнано а так само мови московської непризнано нїде мовою краєвою.

Говорив у 90-их роках в посольській палаті чеський москвофіл, др. Вашаті про russische Bezirke в Галичині і про galizische Russen, та що нїбито австрійське правительство винайшло назву Ruthenen,*¹) одначе хибний сей погляд спростував тодішній посол Ол. Барвінський, як тепер виводи д-ра Маркова спростував п Романчук. І нині ще москвофіли чеські, як Кльофач, др. Крамарж і тп. в своїм запоморочено, котре

*) Вислов Ruthenen, Rutheni перейшов в уживане з візантійських літописців, котрі писали про Русь. Ровдпу відповідав зовсім нашому Русин, позаяк в тих часах вимовляли грецке ρ подобно до нашого с а 7 як наше и. Одначе в латині транскрибовано се таки через th і e, отже звідси вийшло в уживане Rutheni (в грамотах з XIII і XIV. ст.) а се вийшло і до урядової німеччини. Отже зовсім се невідно, мовби австрійське правительство винайшло сю назву. В 40-их роках XIX ст. в Slavische Jahrbücher і тп. виданях уживано вислову Russinen.

в часі російсько-япанської війни довело їх до такого розчарованя, спочували д-рови Маркову, а ремствували на віце-президента д-ра Зачка, що відобраз голос Маркову, але ся подія причинила ся і до проясненя з президії посольської палати, отже з урядового місця, що московска мова не є в Австрії краєвою і їй не прислугує тут нїяке управнене в прилюднім житю, отже і в уряді і в школі. Такою управненою мовою в Австрії є лише руска мова або українсько-руска, позаяк Русини в Галичині і на Буковині та в Угорщині говорять мовою тою самою, що Українці і знаменитий славист Мікльосич, як і інші славянські філольоги признали українсько-руску мову самостійною від московської і яко така она вийшла у нас в школі і в уряді і на тій мові розвинула ся вже поважна література.

Колиж др. Марков (і єго товариш др. Глібовицкий) вважають себе не Русинами а рускими себ то Москалями, то тим самим вирікають ся так само разом із своїми однодумцями рускої народности і рускої мови, подібно як свого часу се робили gente Rutheni, natione Poloni, котрі переходили до народности польської. Сі останні були одначе о стілько в кориснійшій положеню, що відступивши від рускої народности, мали до кого в Галичині прилучити ся, бо в Галичині поселений також польський нарід і польска мова є краєвою. Др. Марков (і єго однодумці) ставши відступниками руского народу, не мають до кого прилучити ся, бо московского народу в Галичині нема і московска мова не є і не може бути краєвою (міг би пристати до Липованів, московских роскольників на Буковині, але й тим нічого не осягнув би, позаяк їх мова не признана там краєвою). Але, як в горі сказано, добре зробив др. Марков і єго товариш др. Глібовицкий, що скинули маску, що признали себе прилюдно на європейській видівні Москалями і тим способом розвіяли всякі сумніви а також розбили штучно піддержувану теорію, що нїбито в Галичині є якісь Starorusini (Altruthenen), бож они самі виперли ся сего. Краєве правительство в хвилях хиткости і деякі польські політики та днівникарі піддержували сю теорію, щоби тим способом піддержувати перепони самостійного розвитку національно-культурного Русинів із шкодою не лише для краю але й для держави. Вжеж бо не раз ми подавали генезу москвофільства в Австрії від засновин Погдинської кольонії у Львові і нема по-

треби сего знов повтаряти. Тепер повинні отже відчинити ся очі всім тим чинникам, котрі або пособляли розростови москвофільства у нас, або бодай єго толерували і з сего належалоб виснувати всі послїдовности.

Алеж так само вина сеї події спадає у великій части на визначних членів руского клубу держ. ради і сойму кр., і на Народний комітет та нац. дем. днівникарство, що довгий час творили всякі консолїдації, вишукували спільний ґрунт і самі піддержували баламутство про Старорусинів (Діло), а рішучих відступників народу руского з львівського штабу запрошували до спільних комітетів, депутатий, обходів і т. п. і тим самим признавали неналежне їм право репрезентувати укр.-руский нарід (таким самим правом моглиб були gente Rutheni, natione Poloni присвоювати собі право засідати в спільних комітетах, депутатиях обходах і т. д.). Виступ д-ра Маркова і Глібовицкого був їм певно вельми немилий, але став він тим сумлінем, котре нагадало деяким нашим передовим політикам, котрі ще й на початку теперішньої сесії мимо принципіальної політики поробили принципіальні уступки москвофілам з шкодою для українсько-рускої ідеї, щоби лише збільшити число руский клуб. Подія з московськими промовами чей отверезила всіх консолідаторів івилічила з сего самообману і они тепер певно стануть на прямім шляху та поведуть ним народні справи і стануть всюди рішучо поборювати всякі москвофільські змаганя. І в тім почасти заслуга д-ра Маркова.

Верифікація галицьких мандатів.

На сю тему пише «Kurjer lwowski»: «Ціла діяльність легітимацийної комісії зійшла нині до ряду формальної фарси. Верифікація мандатів відбуває ся поза кулісами на основі умови між антисемітами, Чехами і польским колом. Можна вже нині бути з гори пересвідченим, що нї один заквещионований консервативний мандат з Галичини не буде уневажнений. Прецінь маємо нині в парламенті більшість, що не дозволить вирвати собі мандатів, через які повстала би люка в залізнім перстеню, яким нині омотано парламент. З рамени польского кола засідає в легітимацийній комісії

один консерватист (Чайковский), двох вшехполяків (Бузек, Баталія) і двох демократів (Малаховський і Левенштайн), се є, чотирох демократів і один консерватист. Отже те, що діє ся в комісії, не є ділом консерватистів, але демократів, які оборону виборчих насильств і розбоїв поділили добровільно поміж себе. Вшехполяки Бузек і Баталія будуть боронили мандатів своїх політичних сторонників, консерватист Чайковский мандати польських консерватистів і т. д. Мала прикрість стрінула міністра Дідушицького, якого мандат приділено до реферату... соціялістови Вітикови. Бльок завів в найкритичнійшій хвилі, бо саме тоді чеські союзники устроїли сецесию з причини протестів Німців против чеських промов. Однак п. міністер може бути спокійний, бо більшість для верифікації в палаті найде ся — всеж таки неприємно, що внесок в сій справі перейняв Малаховський. Противні внески упали трема голосами. Рівнож упав внесок, щоби кождий мандат провірював референт і кореферент. Свої замітки кінчить »Kurjer lwowski«: Чесний чоловік не віддасть суду над самим собою свому приятелеви а чесний приятель такого мандату не прийме...

Протест »Kurjera lwowskiego« не заболить кола польського, яке на певно знає, що п. Стапінський, співробітник »Kurjera« а з ним всі людовці попруть всюди польське коло, де сего буде потреба, або навіть там, де без їх попертя обійшло би ся. Сей протест лише так для... улиці.

Щоби упозорувати легальність поведення легітимацийної комісії, Поляки хотіли відступити верифікацію руских мандатів Русинам, але поспував їм справу (се перший розумний крок посла) Б у д з и н о в с к и й, який заявив, що всі протести, внесені против Русинів лише на те, щоби показати світови, що надужитя роблено також при виборі опозиційних кандидатів, а між ними й Русинів. Русини резигнують з референтів, що симпатизують з ними. Они домагають ся, щоби протести против руских і польських послів взяли на себе люди, що нічого не промовчат і не затушують. Спеціально пос. Малаховський, який в повній палаті заявив, що в Галичині роблено надужитя не в користь членів польського кола, але в користь Русинів і соціялістів, не повинен вимовляти ся браком часу, і єго обовязком є, взяти на себе розгляд руских мандатів. Своєю промовою доказав др. Малаховський, що єму найліпше звісні виборчі надужитя в користь Русинів і тому буде він не лише найострійшим, але й найліпшим судією. Оба Русини, члени легітимацийної комісії, др. Трильовський і Буздиновський не приймуть верифікації мандатів своїх клубових товаришів. Коли мимо сеї рішучої заяви посла Будзиновского, члени польського кола обставали, щоби Русинам приділено до верифікації мандати руских послів, промовив пос. П е р н е р с т о р ф е р, і зазначив, що заяву п. Будзиновского повинні члени комісії прийняти з повним вдоволенем до відомости, бо так роблять люди, в яких чиста совість і які не бо-

ять ся ніякого судії. Ся заява приносить лише честь так сильно покривдженому сторонництву і ми не сьміємо не сповнити єго бажаня. Після сеї промови розділено протести против руских послів між Поляків, Чехів та антисемітів.

»Діло«, яке реєструє сей факт, додає, що Поляки мали вже готові вступні статії до дневників, в яких хвалено почутє справедливости польських послів, що великодушно відступали верифікацію руских мандатів Русинам. Очевидно, вступні статії пішли до коша...

Програма руского клубу.

На засіданю руского парламентарного клубу дня 5. с. м. прийнято отсю програму праці, випрацьовану пос. д-ром Костем Левицьким:

Маючи на меті самостійний політичний, економічний, соціальний і культурний розвиток руского (українського) народу, буде руский (український) клуб старати ся передовсім о сповненє постулатів:

1) Усуненє самоволі адміністраційних і судових властей та доведенє до такого стану, щоби кожда урядова власть, опираючись на основах законности й справедливости, служила для цілої суспільности без огляду на різницї національні, партійні або й станові.

2) Береженє й розширенє конституційних прав і свобод та ухиленє постанов, які є суперечні із основними законами конституції, щоби конституційні права і свободи були рівно корисні для всіх народів і всіх суспільних кругів.

3) Усуненє сотворених спеціально для Галичини виїмкових постанов виборчого закону до ради державної, через який покривджено український нарід і що до рівного права виборчого і щодо числа послів та переведенє нового виборчого закона до галицького сейму на основі загального, рівного, безпосередного і тайного права голосованя.

4) Добутє національної автономії українського народу на українській території Галичини й Буковини та виданя язикового закону по мисли постанов XIX артикулу основних законів державних із 21. грудня 1867. Взд. 142.

5) Економічне підвигненє всіх громадянських верств Галичини й Буковини а спеціально селянства через справедливу розвязку аграрного питаня та запомаганє стану промислового й робітничого а зокрема забезпеченє всіх робітників і безземельних селян на случай неспосібности до праці.

6) Справедливий розділ податків на основі податку доходного та скороченє а по можности знесенє військової служби.

7) Заспоковенє культурних потреб українського народу, а спеціально основанє українського університету у Львові.

8) Справедливе й відповідаюче інтересам всіх народів поладнанє відношеня Австрії до Угорщини.

До здійсненя сих точок програмових буде український клуб змагати із всею рішучістю та буде стояти строго на

опозиційнім становищі супроти кождого правительства доти, доки правительство не рішить ся сповнити згадані домаганя.

Заховуючи супроти других партій парламенту вільну руку, заявляє український клуб, що він на основі принципів зазначених у своїй програмі, навязе зносини із другими партіями палати без огляду на різницї політичних поглядів і вважає річию конечною, щоби парламентарне заступництво народів Австрії, вибране до ради державної на основі загального голосованя, сповнювало поважно, справедливо й витревало свої закондатні обовязки і тільки припускаючи се, заявляє український клуб готовість брати уділ в позитивних працях парламенту, придержуючись принципів справедливости й поступу.

Отсі точки програми прийняли, як доносить »Ruth. Corr.«, всі члени українського клубу. Тільки послы буковинські і галицькі радикали застерегли собі вільну руку в деяких справах. Буковинці попри спільні домаганя підносять ще й постулат усуненя дотеперішних недотач та важної кривди православних буковинських Русинів на поли церковнім, а радикальна фракция Клубу підчеркує острійше отсі домаганя:

1) Признанє жіноцтву права голосовати до всіх репрезентацийних й закондатних тіл; 2) однорічна військова служба; 3) увільненє школи від впливу церковного; 4) розділ держави від церкви; 5) примусове вивласненє землі на користь безземельних; 6) свобода розводів і правне рівноуправненє слюбних і неслюбних дітей.

Свої замітки про програму пос. К. Левицького подамо окремо инчим разом.

3 державної ради.

Внесенє пп. д-ра Дністряньского, д-ра Колесси і тов. в справі заложеня самостійного українського університету у Львові.

Підписані подаємо отсе внесенє:

§ 1. У Львові має бути заложений самостійний український (руський) університет.

§ 2. Університет сей має поки що складати ся з трьох виділів: теологічного, правничого і філософічного.

§ 3. Катедри з українською (руською) мовою викладовою, доси ще не креовані, мають бути креовані і системізовані.

§ 4. Мова урядова, викладова і іспитова сього університету має бути українська (руська).

§ 5. До діловодства мають бути покликані лише такі сили, що знають українську (руську) мову.

§ 6. Професори і доценти української (руської) народности, котрі викладають в теперішнім університеті у Львові, мають із звязи з львівським університетом вийти і поки що утворити окрему колегію, котра рішала би автономно в справах, доторкаючих українського (руського) університету.

§ 7. На катедри, ще не обсажені, має ся покликати передовсім таких кан-

дидатів, котрі вже в інших університетах є професорами або доцентами.

§ 8. Габілітованя нових доцентів для наук, не заступлених ще теперішніми професорами, має відбувати ся з покликанем фахових професорів інших університетів.

§ 9. До державних іспитів має ся покликувати лише так х іспитових комісарів, котрі знають українську (руську) мову. При ригорозах мають в комісії іспитовій засідати лише ті професори, зглядно доценти або супленти, що належать до учительського збору українського (руського) університету.

(Шідлиці).

Просимо відновити передплату.

Новинки

— **Калечдар.** Ві второк: руско-кат. Анатолія, Яка. ; римо-кат.: Пр. Д. М. шк. — Всереду: руско-кат.: Андрея крит.; римо-кат.: Алексія, Берті.

— **Dziennik polski i Gazeta Narodowa** подають, немовби „Руслаан“ мав перестати виходити. Вістка ся, яку взяли оба дневники з „Руского Селянина“, є найзвичайнішою видумкою.

— **Руска (академічна) гімназія у Львові.** Дирекція сеї гімназії прислала нам свій печатаний звіт за шкільний рік 1906/7. Зазначуємо се з гори, бо дирекції інших руских гімназій з засади не посилають ніяким руским редакціям своїх звітів, неначеб стидали ся своєї цілорічної діяльності, а вістки про класифікацію в тих гімназіях дістають ся до преси через професорів, котрі ще уміють писати, або навіть через учеників. Звіт рускої гімназії у Львові представляєсь під всяким зглядом дуже гарно. В першій часті містить ся на 23 сторонах розвідка проф. І. Кокорудза п. з. „Старинна штука в ватиканськім музею“, написана дуже займаючо на основі власних помічаня автора і наукових підручників про старинну штуку. Для учеників є розвідка проф. Кокорудза неоціненої вартости, а для кожного інтелігентного чоловіка вельми интересна і поучна.

В урядовій часті звіту наведено на вступі списе учителів. Дізнаємось, що учительський збір складав ся з директора п. Едв. Харкевича, 36 учителів обовязкових предметів та 2 учителів надобовязкових предметів. Поміж першими є 4 професорів VII ранги, 6 професорів VIII ранги, 6 професорів IX ранги, 2 учителів і 18 заступників учителів, зпоміж яких два були на відпустці задля недуги. Потім наступає рубрика „Плян науки“. Замітні ту інформації що до надобовязкових предметів. Крім історії рідного краю, яка повинна бути для кожного ученика обовязковим предметом, уділювано науки французского языка в 2 відділах по 2 год. тижнево (учив дир. Харкевич а учащало 85 учеників), співу (учив п. Витошинський 256 учен.), рисунків (учив п. Монак 74 учен.), стенографії (учив п. Павецький 143 учен.), каліграфії (учив п. Федев 131 учен.) і гімнастики (учив проф. Боберський 328 учеників). По дальшій уступі про „теми до письменних задач в висших класах“ наступає вчислене наукових приборів. В минулім році прибуло до бібліотеки учителів 78 нових книжок, 14 видань краківської наук. академії і 31 періодичних фахових часописий. Бібліотека учеників збільшила ся 82-ма рускими, 31 польськими і 18 німецькими книжками. До фізичального кабінету закуплено 34 нових приборів, до природописного кабінету 35 okazів. Значно збільшили ся також прибори до науки рисунків і до наглядної науки (географічні карти, образи ітд.). Звіт подає дальше важ-

нійші розпорядження ц. к. властей шкільних і хроніку закладу та виказ запомоги для убогих учеників. З помочию ученикам ставало тов-о „Руслаан“, яке видало на ту ціль поверх шістврета тисячі корон. По виказі шкільних книжок, приписаних на новий шк. рік, наступає статистика учеників. Она виказує, що з початком року виписало ся до рускої гімназ. у Львові 1.062 учеників (між ними 40 репетентів). При кінци року остало 939 учеників. З них дістало перший степен з відзначенем 119, перший спепен 698, другий 35, третій 28, поправку 52, а 7 має доповнити іспит. Ноти з обичаїв самі похвальні і добрі, а лише 24 ученики платили би чесне задля ноти з обичаїв. Чесне платило в I півроці 148 учеників, а в II півроці 156. Стипендії поберало 7 учен. в квоті 1740 К. Що до віроісповіданя: було 927 гр. католиків, 4 рим.-католиків і 8 греко-орєнтальних. Всі ученики зачислили ся до рускої народности. Интересні є дати що до стану родичів. Синів селян і маломіщан було 555, священників 137, ремісників і промисловців 46, держ. урядників 45, нар. учителів 42, держ. слуг 29, дяків 24, зарібників 19, прив. слуг 10 ітд. Звіт кінчить ся списом класифікованих учеників і матуристів та оповідкою що до впису учеників.

— **„Słowo polskie“** нотує з радістю вістку, що в четвер обняв вперше президию пос. Старжинський, якому Русини не робили дальших авантур, будьто би тому, що побачили свою компромітацію і боялись, що стануть зізолюваними в палаті. Колиб справді справа так стояла, то було би се компромітацією руских послів, однак радість „Słowa polskiego“, як нас інформують, безпредметова. Старжинського допущено до президії за ціну деяких уступок, яких зміст поки що держить ся в тайні. Впрочем, хто знає склад руского клубу, сей не повірить, щоби рускі послы для красних очей Старжинського згодили ся на те, щоби він обняв президию.

— **„Галичанин“** після компромітації „істинно-русских людей“ д-ра Маркова і д-ра Глібовицкого в парламенті, удає побідника і в статії „Сущность задачи и цели русской-народной партии“ пише, що „украинская партия, которая создавалась при помощи польских и немецких политиков, которая росла и растет при их помощи и которой назначение служить тараном против России...“ являєть ся вь сущности политическим фактором германского и австрийского правительства а также Поляковъ. Пользуясь покровительствомъ правительства и Поляковъ украиннофилы выросли вь сильную партию...“ Стара пісня! До недавна пятавали москвофіли народне сторонництво як витвір „польської інтриги“, вниї йдуть дальше і бачуть помічників нашого розросту і сили навіть... в Німеччині. Трохи оно сьмішне. І чи думає „Галичанин“, що такими нісенітницями спинить смерть своєї фракції? Ви, morituri, жили лише нашим нерозумом і уступчивостию. А що ви, morituri, сего доказуєте на кождім кроці. Не помагають вам величезні фонди Ставропігії та „Народного дому“, не допоможуть Вам субвенції, звідки би ви їх не побирали, бо ви morituri...

— **Перегляд періодичних часописий.** Амер. „Свобода“ помістила в 27. ч. фотографію Преосв. Еп. о. Ортинського, а в окремії статії зазначає, що Преосв. о. Ортинський не буде залежний від тамошних латинських єпископів. В письмі виданім єпископови Ортинському нема обмеження єго власти а просто сказано „committimus Tibi spiritualem curam omnium fidelium catholicorum Ruthenae nationis in Statibus Unitis“, значить: „поручаємо тобі духовну опіку всіх вірних католиків рускої народности в Злучених Державах“.

В останнім 13. і 14. ч. „Дзвінка“ попри дуже займаючі і поучаючі статейки для дїтвори поміщено конець комедийки в 3 діях п. з. „Велика виграна“ з лотерийного життя. Шкода було місця на печатанє такого „великого нічого“. З комедийки научить ся дитина хіба ставити на лотерію з надією виграня „квітерна“, бо неприродна розвязка штучки

зовсім не пересвідчить дитини про шкідливість числової лотерії.

В місячнику для укр. молодіжи середних шкіл „На розсвіті“ ч. 2. друкує п. Тарас Франко, матурист, син д-ра Франка, свій віршований переклад трагедії Софрора „Ойди на Кольонос“. З перекладу пробиває значний поетичний талант молодого Франка.

„Зеркало“ гумористично-сатирична часопись, в чч. 201. і 202. за липень, приносить спору пригорщу дотепних оповідань і сьміхованок та несогріші ілюстрації. Годило би ся однак більше звертати увагу на чужих, а не безнастанно і безоощадно нищити своїх.

— **Вінчаня.** Дня 30. липня с. р. вечером відбуде ся вінчанє п. Володимира Бирчака, професора гімназії в Дрогобичи, з п-ою Марією Чировскою, дочкою о. Івана Чировского, пароха в Корсові (зел. ст. Броди, почта Лешнів). Молоді в повідомленю про своє вінчанє просять замість телеграфічних желань присилати їм почтові марки на бурсу Р. Гов-а педаг. у Львові. Vivant sequentes! — Вінчанє п. Панталеїмона Кравця, укінч. богослова, з п-ою Теофілею Залескою, буде дня 15. с. м. в Красові (п. Бродки, ст. зел. Щирець-місто).

— **Після виступу д-ра Маркова,** пише „Dziennik roznański“, по палаті курсував дотеп, що тепер треба би лише, щоби котрий з сионістів промовив по жидівски а один з вшехполяків — по вшехпольски. Тоді доперва вияснять ся Німцям всі галицькі справи.

— **Живлові катастрофи.** З Самбора доносять про повінь Дністра. Коло Ковюшок сім'янівських, що лежать при залізници Львів-Самбір, Дністер заляв поля, а гостинець стремить з води як яка гребля. Шкоди величезні. — Сильна градова туча навістила в днях 23, 25. і 26. червня громади Перемисщини: Зоротовичі, Гдешичі, Дроздовичі, Міжинець, Боршевичі, Библо, Фредрополь і Комарничі спричинюючи шкоди на кількасот тисяч корон. Знова дня 9. с. м. спала віддава непамятна градова туча на громади: Поповичі, Биків, Плешевичі, Новосілки, Тишковичі, Хідновичі, наносячи необчислені шкоди. Засіви і ярина, як також сади знищені зовсім. В Поповичах майже у всіх хатах повбивані вікна, в Хідновичах три будинки розвалені.

— **Марк Твен,** славний американський гуморист, вибирає ся — як доносять часописи — на кілька місяців в подорож до Росії. З тої нагоди імя Марка Твена виплило на ширшу видівню. Часописи подають різні подробиці з життя сего гумориста. В париских часописях пишуть ось що про него:

Коли Марк Твен прибув останній раз до Англії, украдено на кінських перегонах королівську нагороду, велику золоту чашу. В часописях, що в заголовку подавали збірний зміст статей, писано: „Приїзд Марка Твена. — Крадіж чаші“. Вечером підчас прийнятя Твена, він почав промовляти сими словами: „Деякі дневники уважали своїм обовязком получить мій приїзд з крадіжею чаші. Се лише припадок, мої панове; присягаю, що я чаші не вкрав!“

Американці люблять величати ся своїм шляхотским походженем, хоч звісна річ, яка збиранина заселяла Америку. Марк Твен знає се також. І коли раз американські аристократи в якімсь товаристві вели розмову про свої гербові роди, Твен почав в своїм записнику щось рисувати. Оден з аристократів звернув ся до него з запитом: А ви, пане, не маєте генеалогічного дерева? — Ще й яке — відповів Твен — як раз єго рисує. І показав свій рисунок: дерево, на яким гойдались висільники.

Марк Твен розповідав раз в однім товаристві таку гумореску: Лікар каже одного вечера своїй жінці: Я змучений і хочу відпочати. Як хто зголосить ся, скажи, що мене нема дома. — Коло півночи відозвав ся телефон. Жінка лікаря біжить і слухає. Якійсь ридиві занемогла дитина, просять, щоби лікар конче сейчас прибув. — Нема лікаря дома, відповідає докторава. — То може ви, пані, яко жінка лікаря, що поможете, чути

в телефону. — Она звертає ся до мужа, який спав в тій самій кімнаті і просить: — Можна би їм помочи. Скажи, що їм порядити. — Дві кроплі ляддану в енемі, сказав лікар. — Докторова переказала телефоном. Подяка. Телефон замовкає. По кількох мінутах дзвінок знова відзиваєсь: — То ми, родичі недужої дитини — чути з телефону — ми дуже любимо свою дитину... — Зовсім вірю, але не розумію — відповідає докторова. — Бачите, перед ужитєм того ліку, хотілиб ми ще о одно спитати... — Прошу. — Просимо нам сказати, чи той пан, що є з вами, є також лікарем?

В битві відорвав гранат ногу жовнірови. Ранений звертаєсь до свого товариша: — Прошу тебе, дорогий, віднеси мене до амбулянсу, бо гранат відорвав мені ногу. — Сейчас, відповідає товариш, бере раненого на плечі і несе серед граду куль. Тимчасом куля відриває несеному і голову, але услужний товариш того не бачить. Стрічає офіціра. — Ти що робиш? Збираєш трупи! Тепер на то не пора! — Пане капітане! то не труп. Їму урвало лише ногу. — Ногу? Якто? таж він без голови! — Жовнір кладе свій тягар на землю і приглядає ся: — А гій! Він не має голови, а казав, що то була нога!

Оповідки.

— Надзв. збори „Сили“, тов-а руских слуг і зарібників у Львові будуть дня 28. с. м. о 4. год. по пол. у власнім льокалі при ул. Бляхарській 11.

— Коломийська філія Р. Тов. педагогічного подає отсим до відома, що і на дальше вести ме приватні курси підготовляючі до іспиту зрілости в учительских семінариях. Наука подаватись ме і на дальше у двох відділах, осібно для хлопців а осібно для дівчат, а крім того у двох степенях, осібно для більше підготованих, тих, що бажають здавати іспит вже по двох роках, а осібно для менше підготованих, що бажають приготувитись до іспиту зрілости у трех роках. Оплата за науку 10 К місячно, а крім того 4 К за один курс на прибори. Зголошуватись можна листом або устно у проф. гімназ. Йосифа Чайківського в Коломиї, ул. Боднарська ч. 20 найдальше до 3. вересня с. р. На вакаційний курс підготовляющий до вступного іспиту до першої класи гімназ, можна зголошуватись еще до 20. липня. — За Виділ товариства: *Іван Раковський.*

— Ювілейні датки на будову великої бурси Руского Товариства педагогічного приймають: Красвий Союз Кредитовий, Ривок ч. 10, Руске Тов. педагогічне, ул. Сикстуска 47, всі редакції народних часописий і всі філії Руского Товариства педагогічного.

— Дальший репертуар руского театру в Сокалі. Саля «Народного Дому». Початок точно 8 вечером. Білети продає торговля п. Волковського.

Ві второк дня 16. с. м. Новість на рускій сцені, прем'єра: «Надія» рибацка драма в 4 д. Г. Гаерманса.

— 3 залізниць. На шляху Львів-Белзєць (Томашів) переходити будуть щоденно почавши від 16. липня до 29. вересня с. р. включно поміж Львовом а Бруховичами попри існуючі вже поїзди льокальні еще поїзди ч. 2231 2232 з возами 1, 2 і 3 класи після слідуячого розкладу: поїзд ч. 2231 відходить зі Львова о год. 7:21 рано, зі Львова-Клепарова о 7:27 рано, з Рясни польскої о 7:35 рано а приходить до Брухович о 7:44 рано. — Поїзд ч. 2232 відіздить з Брухович о год. 8:07 рано, з Рясни польскої о 8:18, зі Львова-Клепарова о 8:27 а приїздить до Львова о 8:32 рано. — Відізди і приїзди подані після часу середноєвропейского.

Посмертні оповістки.

— Емиліян Бачинський, перший директор руского театру в Галичіві, а потім функцінар дирекції скарбу в Самборі, упокоїв ся дня 10. с. м. в Самборі в 74. році житя. В. с. п.!

Телеграми

з дня 15. липня 1907.

Дезіо (коло Медиоляну). В місточку величезний рух з нагоди приїзду австрійского міністра заграничних справ, бар. Еренталя, у відвідини до італійского мін. загр. справ, Титовіого. На привіт бар. Еренталя грала музика пожарной сторожи австрійский гимн і італійский марш королівский.

Чернівці. Буковинський сойм має зібрати ся дня 10. вересня с. р.

Берлин. Заведене викладної мови німецької в школах Льотарингії стрітило ся з сильним опором. Задля того відкликано се розпоряджене.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжжя і продуктів у Львові від 8. до 14. липня 1907:

	за 50 клг.
Пшениця	9:55—9:75 К
Жито	8:30—8:50 К
Ячмінь броварняний	8:00—8:35 К
Ячмінь на пашу	0:00—0:00 К
Овес	9:10—9:35 К
Кукурудза	7:50—7:75 К
Просо	00:0—0:00 К
Горих до вареня	10:75—11:25 К
Горих на пашу	8:50—9:00 К
Бобик	7:35—7:60 К
Ковюшина червона	65:00—75:00 К
Ковюшина біла	35:00—40:00 К
Ковюшина шведска	00:00—00:00 К
Тимотк	38:00—38:00 К
Ріпак зимовий	13:25—13:75 К
Насіне конопл.	0:00—00:00 К
Хміль	65:00—70:00 К
Насіне льняне	00:00—00:00 К
Льнянка	00:00—00:00 К

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 13 і 14. липня: др. Ів. Ключенко з Сараєва, Ів. Слободян з Слобідки болш., Анд. Сабат з Бережан, Ром. Бачинський з Ліска, В. Падовець з Міска, о. Ник. Полянський з Н. Яблінки, Ів. Яськів з Галича, др. Фр. Дубовський з Кракова, др. Юл. Сьокало з Дрогобича, В. Ловатинський з Тернополя, о. Юл. Твардиевич з Лопаляки, Ів. Кореневич зі Стрия, Ів. Стряд з Пардубиць, о. Едв. Хлопецький з Завадки, Вол. Курилович з Риманова, Ол. Барабаш зі Ст. Богородчан, Ів. Смолинський зі Львова.

Молитвенник для молодіжи,

нове значно розширене видане, цілий друкований шкільною правописью, вже ввійшов з друку. Набувати можна по ціні 50 с, 70 с і 1 К, в книгарні Тов-а ім. Шевченка, ул. Театральна ч. 1; в Тов. педагогічній, ул. Сикстуска ч. 47. в склепі Тов. „Взаїмна Поміч“ в Коломиї.

СОВІЛ Житки можна набувати в „Сокільській Базарі“ у Львові і паперці і у всіх торговлях вкраю.

Colosseum

В пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. липня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлень. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Іван Олійник

і Володимир Сабарай

позолотарі

перебувають під сю пору в Верхраті, почта в місці.

Контора виміни

д. к. упр. гал. акц.

Банку

Гіпотечного

купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провізії.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломиї	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40Н	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рави рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:4†	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:2†	5:30	9:35†
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломиї	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:28	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45Н	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34†
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспінні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди ідучі лише в неділі і свята означені — в неділі і свята від 26/6 до 15/9 буквою Н, — в неділі і свята від 1/6 до 31/8 що день буквою Л.